

Van: FOYER <ann.bogman@foyer.be>
Aan: veerle.solia@amsab.be
Datum: 08/18/2011 03:28 PM
Onderwerp: Juridische nieuwsbrief Foyer

Juridische nieuwsbrief Foyer
Nr 237
www.foyer.be

De nieuwsbrief is een initiatief van de Dienst Rechtsbescherming van het Regionaal Integratiecentrum Foyer. Met de tweewekelijkse nieuwsbrief willen we u op een korte en bevattelijke manier berichten over evoluties in het vreemdelingenrecht. Als u opmerkingen hebt, of informatie wil laten opnemen, aarzel niet contact op te nemen met de redactie (ann.bogman@foyer.be). Alle nieuwsbrieven staan online.

Grondwettelijk Hof ziet geen graten in wijzigingen Opvangwet

Het Grondwettelijk Hof oordeelt dat de ingevoerde wijzigingen niet onevenredig zijn, gezien ze proceduremisbruik en verzadiging van het opvangnetwerk tegengaan.

[Lees het volledig artikel](#)

Overbezetting Opvangnetwerk: vrijwillige opheffingen via Fedasil

Bepaalde asielzoekers kunnen de materiële opvang verlaten en toegewezen worden aan een OCMW, indien zij eerst zelf huisvesting vinden. De specifieke voorwaarden worden aangepast aan de nood en de evolutie op het terrein.

[Lees het volledig artikel](#)

Nieuwe formulieren Fedasil voor aanvraag wijziging of opheffing van de verplichte asielopvangplaats

Fedasil heeft een speciaal en verplicht te gebruiken formulier ontworpen om een wijziging of opheffing van de verplichte plaats van inschrijving aan te vragen.

[Lees het volledig artikel](#)

Ruimere melding sociale bijstand EU-burgers en familie door POD MI aan DVZ

Hierdoor kan DVZ zijn controletaak op de voorwaarden van het verblijfsstatuut van Unieburgers (en familieleden) beter uitoefenen. Wie niet aan die voorwaarden voldoet, kan zijn verblijfsrecht in België verliezen.

[Lees het volledig artikel](#)

Privacycommissie weigert DVZ toegang tot gegevens over uitgeprocedeerde asielzoekers bij Fedasil

De DVZ wil toegang tot de databank van Fedasil om uitgeprocedeerde asielzoekers in de opvangcentra te kunnen lokaliseren met het oog op hun gedwongen uitwijzing.

[Lees het volledig artikel](#)

Terugkeervisum voor gezinsmigranten op zomervakantie naar Marokko, Tunesië of Turkije

Deze mensen kunnen (uitzonderlijk met een voorlopig verblijfsdocument) op vakantie gaan naar hun land van herkomst, terwijl de procedure van gezinshereniging in België nog loopt.

[Lees het volledig artikel](#)

Vernieuwde dienstverlening VDAB aan personen met Bulgaarse of Roemeense nationaliteit

Roemenen en Bulgaren kunnen genieten van een beperkte dienstverlening van de VDAB indien zij over een arbeidskaart B beschikken maar nog geen volledig jaar in België gewerkt hebben; of een (equivalent) leefloon ontvangen van het OCMW en onmiddellijk inzetbaar zijn in een knelpuntberoep.

[Lees het volledig artikel](#)

Soepelere toegang tot bankrekening voor vreemdeling in onwettig verblijf

Een recent arrest van het Hof van beroep van Brussel stelt dat banken geen wettig verblijf in België en geen uittreksel uit het rijksregister mogen eisen voor het openen van een bankrekening.

[Lees het volledig artikel](#)

RVV spreekt zich uit over begrip 'geloofwaardige poging' i.k.v. regularisatie

De verzoekende partij had deelgenomen aan de actie 'Hoop op papieren' en was van mening dat dit een geloofwaardige poging tot wettig verblijf was in de zin van criterium 2.8.A.

[Lees het volledig artikel](#)

RvV interpreteert begrip 'synthesememorie'

Een synthesesamenvatting laat de verzoekende partij toe haar in het verzoekschrift aangevoerde middelen nogmaals op te lijsten en te antwoorden op de door verwerende partij aangevoerde tegenargumentatie.

[Lees het volledige artikel](#)

Ambassade Somalië geopend in Brussel

De ambassade levert laissez-passez's af en identificeert (uitgeprocedeerde) asielzoekers.

[Lees het volledige artikel](#)

UNHCR rapport over toepassing artikel 15 C Kwalificatie Richtlijn

Artikel 15 C van de Kwalificatie Richtlijn bepaalt de subsidiaire beschermingsstatus in geval van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

[Lees het volledige artikel](#)

Boerkaverbod in België

België wordt daarmee het tweede Europese land, na Frankrijk, dat de boerka verbiedt.

[Lees het volledige artikel](#)

Grondwettelijk Hof ziet geen graten in wijzigingen Opvangwet

Sinds 10 januari 2010 is het recht op materiële opvang op enkele punten beperkt voor asielzoekers en andere categorieën van vreemdelingen. Het Grondwettelijk Hof wees een beroep tot vernietiging van die wetswijziging af. Het [GwH arrest 2011 nr. 135](#) oordeelde (samengevat) dat de ingevoerde wijzigingen niet onevenredig zijn, gezien ze proceduremisbruik en verzadiging van het opvangnetwerk tegengaan.

De [wijzigingen sinds 10 januari 2010 aan de Opvangwet](#) blijven dus gelden.

Artikelen 160 en 162 van de Wet van 30/12/2009 houdende diverse bepalingen wijzigden of vervingen de artikelen 4, tweede en derde lid en 7, §2 van de Opvangwet van 12/1/2007. Dit betreft ondermeer:

- vanaf indiening van een derde asielaanvraag heeft een asielzoeker geen automatisch recht meer op opvang;

- de categorieën die recht hebben op verlenging van de materiële hulp in de opvangstructuur bij negatieve afloop van de asielprocedure, werden gewijzigd.

Artikel 168 van de Wet van 30/12/2009 houdende diverse bepalingen houdt het volgende in:

- in geval van ernstige overtredingen van het huishoudelijk reglement van de opvangstructuur kan een uitsluiting van het recht op materiële hulp volgen van maximaal 1 maand.

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Overbezetting Opvangnetwerk: vrijwillige opheffingen via Fedasil

Ondanks alle inspanningen zit het opvangnetwerk voor asielzoekers weer vol. Bijgevolg worden er beslissingen van niet-toewijzing genomen voor pas aangekomen asielzoekers. De teller stond begin juli op 8.537 niet-toegewezen asielzoekers.

Fedasil staat sinds eind april 2011 opnieuw toe dat bepaalde asielzoekers in de materiële opvang die zelf huisvesting vinden, een opheffing van hun toewijzing aan de opvangstructuur (code 207) kunnen krijgen. Deze maatregel geldt voorlopig tot 16 november 2011.

Voorwaarden

De voorwaarden voor vrijwillige opheffing van de code 207 zijn niet opgenomen in een algemeen bekend gemaakte instructie. De voorwaarden worden aangepast aan de nood en de evolutie op het terrein. Vanaf mei tot juli 2011 gold deze maatregel enkel voor asielzoekers in collectieve

opvangstructuren (ook in collectieve LOI). Vanaf augustus tot (voorlopig) 16 november 2011 komen ook bewoners van individuele opvangstructuren in aanmerking.

Volgens de meest recente informatie (1 augustus 2011) gelden de volgende voorwaarden:
in een opvangstructuur verblijven op het moment van de aanvraag én beslissing tot opheffing;
meer dan 6 maanden in asielprocedure zijn en op het moment van de aanvraag tot opheffing nog in behandeling bij CGVS of RvV;
een ondertekend huurcontract kunnen voorleggen;
minderjarige asielzoekers jonger dan 17 jaar worden uitgesloten;
minderjarige asielzoekers ouder dan 17 moeten de toestemming van hun voogd hebben.

De asielzoeker moet de opheffing zelf aanvragen. Het aanvraagformulier (zie volgend bericht in deze nieuwsbrief) en de huurovereenkomst moeten gemaild worden naar [Fedasil](#). Indien een asielzoeker die de voorwaarden vervult toch in de opvangstructuur wil blijven, dan kan dat.

Deze maatregel werd de afgelopen maanden al enkele keren aangepast:

Van mei tot juli 2011 gold de maatregel alleen voor asielzoekers in een collectieve opvangstructuur, die op een wachtlijst stonden voor overplaatsing naar een individuele opvangstructuur (eerst gedurende 4 maanden, nadien ingekort tot 2 maanden).

Sinds augustus 2011 kunnen ook asielzoekers die in een individuele opvangstructuur verblijven de opheffing van code 207 vragen. Voorlopig geldt de maatregel tot 16 november 2011.

Opvangstructuur verlaten

De asielzoekers die een opheffing krijgen, moeten de opvangstructuur verlaten binnen de 2 maanden. Eens de asielzoeker de opvang verlaten heeft, kan hij niet meer terug. Als de huisvesting verloren gaat vóór het vertrek uit de opvang, kan de intrekking van de opheffing wegens overmacht gevraagd worden.

Toewijzing OCMW

De asielzoekers wiens code 207 ingetrokken is, hebben recht op maatschappelijke dienstverlening van het OCMW:

Zij hebben recht op financiële steun (inclusief de eerste huur) van het OCMW van de plaats van inschrijving voor het hoofdverblijf in het wachtregister, op het moment van de hulpvraag.

Ook voor de installatiepremie is het OCMW van de plaats van inschrijving voor het hoofdverblijf in het wachtregister bevoegd, op het moment van de hulpvraag. De installatiepremie wordt terugbetaald door de POD MI als de asielzoeker voor de eerste keer steun van een OCMW ontvangt en zich voor de eerste keer in een woning installeert (maar niet voor het begin van de periode van steunverlening). In geval van vrijwillige opheffing van de code 207 moet de asielzoeker zich niet vestigen in de gemeente van het bevoegde OCMW: dus een vestiging buiten de gemeente van de opvangstructuur wordt ook aanvaard.

Voor de huurwaarborg geldt een bijzondere bevoegdheidsregel (indien de hulpvraag vóór het vertrek uit de opvangstructuur gesteld wordt): het OCMW van de plaats waar de woning ligt, is dan bevoegd. (Let op: de huurwaarborg kan met de installatiepremie betaald worden!)

In de praktijk zijn er een aantal toepassingsproblemen. De VVSG raadt de OCMW's aan om onderling pragmatische afspraken te maken. Het OCMW van de plaats waar de woning ligt, kan (in overleg met het OCMW waar betrokkene nog in het wachtregister ingeschreven is voor zijn hoofdverblijfplaats) het dossier meteen naar zich toe trekken en niet alleen de huurwaarborg opnemen maar de hele steunverlening).

De asielzoekers wiens code 207 nog niet ingetrokken is, hebben nog geen recht op maatschappelijke dienstverlening, maar het OCMW kan een hulpvraag al onderzoeken en kan beslissen om steun toe te kennen zodra de voorwaarde vervuld wordt dat de materiële opvang beëindigd wordt.

Lees meer op www.vvsg.be

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw, op basis van de VVSG nota 'Vrijwillige opheffing code 207 OS' op www.vvsg.be

[Terug naar het overzicht](#)

Nieuwe formulieren Fedasil voor aanvraag wijziging of opheffing van de verplichte asielopvangplaats

Asielzoekers kunnen om verschillende redenen een overplaatsing in de materiële opvang (= wijziging van de code 207) of een opheffing van hun code 207 bekomen.

>> Lees meer over de [wettelijke context](#) en lees ook het vorig bericht in deze nieuwsbrief!

Fedasil heeft nu een speciaal formulier (template) ontworpen om deze wijziging of opheffing van de verplichte plaats van inschrijving aan te vragen. Deze aanvraag kan nu uitsluitend per e-mail én via onderstaande Excel-documenten gebeuren; anders wordt ze niet behandeld.

De aanvraag moet naar de dispatching en de verantwoordelijke van deze transfer verzonden worden, conform de instructies die Fedasil in onderstaand document opnam:

[Aanvraag tot wijziging of opheffing van de verplichte plaats van inschrijving](#)

[Template](#) - Aanvraag tot wijziging of opheffing van de verplichte plaats van inschrijving

[Medische checklist](#): basis-zelfredzaamheid ter identificatie van specifieke opvangnaden

Bron: e-mail van Fedasil aan de opvangpartners

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie en Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Ruimere melding sociale bijstand EU-burgers en familie door POD MI aan DVZ

Op 5 april en op 7 juni 2011 verruimde de Privacycommissie de machtiging van de POD Maatschappelijke Integratie om aan de Dienst Vreemdelingenzaken te melden dat een Unieburger of diens familielid sociale bijstand ontvangt. Daardoor kan DVZ zijn controletaak op de voorwaarden van het verblijfsstatuut van Unieburgers (en familie) beter uitoefenen. Wie niet aan die voorwaarden voldoet, kan zijn verblijfsrecht in België verliezen.

De DVZ kan het "voorwaardelijk verblijfsrecht" van Unie-onderdanen (en familieleden) weigeren of intrekken:

bij alle voorwaardelijke EU verblijfsstatuten (en familieleden): wanneer zij niet (langer) voldoen aan de voorwaarden van het ingeroepen statuut

bij (familielid van een) EU student of economisch niet-actieve Unieburger: wanneer zij een onredelijke belasting vormen voor het sociale bijstandstelsel.

Melding sociale bijstand

Na machtiging van de Privacycommissie werd een aantal elektronische gegevensstromen ingevoerd tussen de POD MI en de DVZ via de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid. Een omzendbrief van 29 juni 2011 geeft een overzicht.

Voortaan maakt de POD MI de persoonsgegevens aan de DVZ over van Unie-onderdanen die zich beroepen op het verblijfsstatuut van:

1) EU student, werknemer, zelfstandige of werkzoekende en hun respectievelijke familieleden, wanneer zij:

voorafgaandelijk aan de erkenning/verwerving van hun verblijfsrecht maatschappelijke steun genieten (met bijlage 19, voor toekenning E-kaart; of met bijlage 19ter en attest van immatriculatie, voor toekenning F-kaart):

* de mededeling gebeurt vanaf de eerste maand van maatschappelijke steun.

na de erkenning/verwerving van hun verblijfsrecht (met E-kaart of F-kaart):

* ofwel meer dan 90 (al dan niet opeenvolgende) dagen op 12 maanden leefloon hebben genoten, zonder dat zij voorafgaand aan de erkenning/verwerving van hun verblijfsrecht beroep hebben gedaan op maatschappelijke steun;

* ofwel leefloon genieten nadat zij voorafgaand aan de erkenning/verwerving van hun verblijfsrecht al beroep hebben gedaan op maatschappelijke steun. In dit geval gebeurt de mededeling dus onmiddellijk en wordt er niet gewacht tot na een periode van 90 dagen.

2) economisch niet-actieve EU met voldoende bestaansmiddelen en hun familieleden, wanneer zij:

ofwel voorafgaandelijk, ofwel na erkenning/verwerving van hun verblijfsrecht (dus met bijlage 19 of E-kaart, of met bijlage 19ter, attest van immatriculatie of F-kaart):

* maatschappelijke steun ontvangen

* of leefloon ontvangen na eerst maatschappelijke steun te hebben ontvangen,

* of 90 dagen leefloon ontvangen zonder voorafgaand maatschappelijke steun te hebben

ontvangen.

Indien er gedurende 1 maand geen sociale bijstand meer wordt verleend, wordt het bericht niet langer verzonden. De POD MI verstuurt dat pas opnieuw wanneer de betrokken persoon opnieuw sociale bijstand ontvangt.

Deze meldingen gebeuren alleen in de fase van het voorwaardelijk verblijfsrecht. Na verwerving van een onvoorwaardelijk verblijfsrecht verwittigt de POD MI de DVZ niet meer van de sociale bijstand die een Unieburger of familielid geniet:

met E+ of F+ kaart, aangezien deze het onvoorwaardelijk verblijfsrecht bewijst.

maar ook zonder zo'n kaart vanaf 3 jaar (of 5 jaar voor studenten) na de bijlage 19 of 19ter, aangezien het onvoorwaardelijk verblijfsrecht dan automatisch verworven is.

Beëindiging verblijfsrecht

De DVZ mag geen beslissing nemen louter op basis van de informatie uit de gegevensstromen:

Om uit te maken of een Unieburger (en familielid) al dan niet voldoet aan de voorwaarden van zijn statuut, moet DVZ alle gegevens in verband met de ingeroepen hoedanigheid (werknemer, zelfstandige, werkzoekende, ...) onderzoeken.

Om uit te maken of er sprake is van onredelijke belasting bij een EU student of economisch niet-actieve Unieburger (en familielid) moet DVZ een aantal criteria onderzoeken, zoals de al dan niet tijdelijke aard van de problemen, de verblijfsduur, de persoonlijke situatie en het bedrag van de uitgekeerde steun.

Uiteraard kan op deze wijze enkel aan het "voorwaardelijk verblijf" van Unie-onderdanen en hun familieleden een einde worden gesteld. Na het verstrijken van 3 jaar (5 jaar in geval van studenten) krijgen zij automatisch een definitief en onvoorwaardelijk verblijfsrecht waaraan enkel nog een einde gesteld kan worden in bepaalde gevallen van fraude of gevaar voor de openbare orde.

Bron: [Omzendbrief POD MI van 29/6/2011 over de EU-burger](#) en Beraadslagingen van de Privacycommissie

>> [Meer info over het verblijfsstatuut van Unieburgers en familie](#)

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

Privacycommissie weigert DVZ toegang tot gegevens over uitgeprocedeerde asielzoekers bij Fedasil

De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt geen toegang tot de databank van Fedasil (Federaal Agentschap dat de opvang van asielzoekers regelt). Met deze belangrijke en langverwachte beslissing van 9 juni 2011 schept de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer eindelijk duidelijkheid in een kwestie die lange tijd voor controverse zorgde.

De DVZ wil toegang tot de databank van Fedasil om uitgeprocedeerde asielzoekers in de opvangcentra te kunnen lokaliseren met het oog op hun gedwongen uitwijzing. Een gedwongen uitwijzing kan als de betrokken persoon niet terugkeert binnen de termijn voor vrijwillig vertrek. Om toegang te krijgen tot de databank van Fedasil diende de DVZ een machtigingsaanvraag in bij de Privacycommissie. De Privacycommissie weigerde dit, omdat de DVZ al via het Vreemdelingenregister en het Wachtregister toegang heeft tot de gewenste informatie, ook al is die informatie niet altijd up-to-date.

De oplossing ligt in een degelijk onderhoud van het Rijksregister, eerder dan de DVZ toegang te verschaffen tot de databank van Fedasil. Dit laatste staat volgens de Privacycommissie op gespannen voet met het recht op privacy.

Deze beslissing, een gezaghebbende interpretatie van het fundamenteel mensenrecht op privacy, wordt richtinggevend in alle verdere discussies rond het terugkeerbeleid.

Dit is relevant voor het wetsvoorstel (van Open Vld) tot wijziging van de Opvangwet. In dat voorstel zouden Fedasil en de DVZ gezamenlijk het terugkeertraject moeten beheren. De beslissing van de Privacycommissie staat een samenwerking tussen de DVZ en Fedasil zeker niet in

de weg, maar een uitwisseling van persoonsgegevens kan dus niet zonder de toestemming van de betrokken vreemdelingen.

Bron: [Beraadslaging van 9/6/2011](#) over de machtigingsaanvraag van DVZ om toegang te hebben tot de gegevensbank van Fedasil

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Terugkeervisum voor gezinsmigranten op zomervakantie naar Marokko, Tunesië of Turkije

De Belgische diplomatieke en consulaire posten in Marokko (Casablanca), Tunesië (Tunis) en Turkije (Istanbul en Ankara) hebben opnieuw de richtlijn gekregen om, tijdens de periode van de zomervakantie (van 1 juli tot 30 september 2011), een 'terugkeervisum' af te geven aan de vreemdelingen die in België een procedure gezinshereniging hebben lopen. Er gelden verschillende regels naargelang de vreemdeling al dan niet ten laste moet zijn van het familielid dat reeds verblijfsgerechtigd is in België.

Algemene voorwaarde: Een terugkeervisum wordt afgeleverd aan de vreemdelingen in procedure gezinshereniging in België (art. 10, 10bis, 40bis of 40ter Verblijfswet), als zij een geldig attest van immatriculatie (model A) of geldige bijlage 15 hebben. Deze mensen kunnen dus (uitzonderlijk met dit voorlopig verblijfsdocument) toch op vakantie gaan naar hun land van herkomst, terwijl hun procedure van gezinshereniging nog loopt.

Voor **gezinsmigranten die niet ten laste moeten zijn** van hun familielid wordt het terugkeervisum **ambtshalve** afgeleverd door de Belgische diplomatieke of consulaire post in de opgesomde landen van herkomst. Als deze vreemdelingen tijdens de procedure gezinshereniging het thuisland bezoeken (met een geldig paspoort), kunnen zij voor hun terugkeer naar België een terugkeervisum aanvragen aan de Belgische ambassade in Ankara, Istanbul, Casablanca of Tunis. Deze ambassades mogen zelf (zonder advies van de DVZ) een terugkeervisum aanbrengen op het paspoort (= "visum type D - terugkeer met vermelding B 22"). Zo kunnen de gezinsherenigers legaal terugkeren naar België. Zij hoeven geen nieuwe procedure gezinshereniging op te starten. Zij behouden hun lopend attest van immatriculatie.

Voor **gezinsmigranten die ten laste moeten zijn** van hun familielid moet de diplomatieke of consulaire post een **voorafgaand advies** vragen aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het betreft de volgende categorieën:

- bloedverwant in opgaande lijn van een Turkse verblijfsgerechtigde vreemdeling (art. 10, §1, eerste lid, 1° Vw);
- alleenstaand gehandicapt kind ouder dan 18 jaar van een niet-EU-vreemdeling (art. 10, §1, eerste lid, 6° Vw);
- familielid van een buitenlandse student (art. 10bis, §§ 1 en 3 Vw);
- bloedverwant in opgaande of neerdalende lijn ouder dan 21 jaar, ten laste van een Unieburger of Belg (art. 40bis en 40ter Vw).

Voor deze gezinsherenigers heeft de DVZ drie beslissingsmogelijkheden:

De DVZ kan beslissen dat een terugkeervisum mag worden afgeleverd (= "visum type D - terugkeer met vermelding B 22"). Zo kunnen de gezinsherenigers legaal terugkeren naar België. Zij hoeven geen nieuwe procedure gezinshereniging op te starten. Zij behouden hun lopend attest van immatriculatie.

Als de DVZ vindt dat er helemaal niet voldaan is aan de voorwaarden voor gezinshereniging, weigert de DVZ het visum.

Als de DVZ meent dat het niet voldoen aan de voorwaarden te wijten is aan de tijdelijke afwezigheid kunnen deze personen wel een nieuw visum gezinshereniging krijgen (= "visum type D - gezinshereniging met vermelding B 10, B 11, B 20, B 21 of B 28"). In dat geval kunnen de gezinsherenigers ook legaal terugkeren naar België, maar dan moeten zij hun procedure gezinshereniging in België opnieuw opstarten. Zij krijgen dan mogelijk een nieuw attest van immatriculatie.

Bron: [Bericht terugkeervisum 28 juni 2011, B.S. 8/7/2011](#)

>> [Lees meer over het terugkeervisum](#)

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

Vernieuwde dienstverlening VDAB aan personen met Bulgaarse of Roemeense nationaliteit

Sinds 1 februari 2011 biedt de VDAB een vernieuwde dienstverlening voor personen met de Bulgaarse of Roemeense nationaliteit.

Het gaat om een gediversifieerde dienstverlening, afhankelijk van de leef- en werksituatie waarin de persoon met Bulgaarse of Roemeense nationaliteit zich bevindt. Tot en met 31 december 2011 hebben Roemenen en Bulgaren die als werknemer in België willen werken, slechts een beperkte toegang tot de arbeidsmarkt. Zij moeten voorafgaandelijk een arbeidskaart aanvragen. Maar voor een tewerkstelling in knelpuntberoepen worden arbeidskaarten wel soepeler toegestaan dan voor andere vreemdelingen. Zo kan de werkgever de arbeidskaart aanvragen zelfs wanneer de Roemeen of Bulgaar zich al in België bevindt, en moet er geen arbeidsmarktonderzoek gebeuren vooraleer de Dienst Migratie van het bevoegde gewest de arbeidskaart toekent.

Roemenen en Bulgaren kunnen sinds 1 februari 2011 al genieten van een beperkte dienstverlening van de VDAB indien zij:

- over een arbeidskaart B beschikken en een elektronische A-kaart maar nog geen volledig jaar in België hebben gewerkt;

- of een (equivalent) leefloon ontvangen van het OCMW, gestart zijn met een inburgeringstraject, en onmiddellijk plaatsbaar zijn in een knelpuntberoep.

OCMW's kunnen (equivalent) leefloners doorverwijzen naar de VDAB voor deze beperkte dienstverlening. Ze doen dit aan de hand van een [doorverwijsformulier](#). Vragen hierover kunnen gesteld worden aan peter.cousaert@vvsg.be

>> [Meer info over het verblijfsstatuut van Roemenen en Bulgaren](#)

>> [Meer info over toegang tot de arbeidsmarkt voor Roemeense en Bulgaarse werknemers](#)

Bericht van VVSG M-Weter 2011 nr. 7

[Terug naar het overzicht](#)

Soepelere toegang tot bankrekening voor vreemdeling in onwettig verblijf

Een recent arrest van het Hof van beroep van Brussel stelt dat banken geen wettig verblijf in België en geen uittreksel uit het rijksregister mogen eisen voor het openen van een bankrekening. Het arrest sprak zich uit over de Anti-witwaswet van 1993, zoals gewijzigd in 2004. In 2010 werd die wet opnieuw gewijzigd (versoepeld): de cliënt moet zijn identiteit bewijzen maar dat moet niet per se met een Belgisch document. Ook vreemdelingen in onwettig verblijf kunnen dus soms een bankrekening openen.

Op 5 februari 2010 trad een nieuwe wet in werking die de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme wijzigt (Anti-witwaswet). In uitvoering van deze wet verscheen er ook een nieuw reglement en een nieuwe omzendbrief van de Commissie voor Bank-, Financie- en Assurantiewezenen (CBFA). De CBFA, die nu 'Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten' (FSMA) heet, oefent het toezicht uit op de financiële instellingen. Deze nieuwe regelgeving zorgt voor soepelere voorwaarden voor vreemdelingen in onwettig verblijf om een bankrekening te openen.

Regelgeving van 2004 tot 2010

De wet van 12 januari 2004 (die de Anti-witwaswet van 1993 wijzigde), stelde dat banken hun cliënten moeten kunnen identificeren en de identiteit moeten kunnen controleren aan de hand van 'een bewijsstuk':

De identificatie en controle betreffen de naam, voornaam en het adres.

Het adres mag aangetoond worden met het voorgelegde bewijsstuk. Indien dit niet mogelijk is, mag het adres ook gecontroleerd worden op basis van een ander document dat als bewijs kan dienen.

Het reglement van de CBFA goedgekeurd bij KB van 8 oktober 2004 vereiste voor het openen van een bankrekening:

‘een geldig bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister of een geldig, door de Belgische overheden uitgereikt document, dat de wettelijkheid van hun verblijf in België attesteert’.
Dit reglement voegde dus aan de wet een voorwaarde toe daar waar gesteld wordt dat de vreemdeling over een Belgisch document moet beschikken dat een wettig verblijf aantoonst.

Regelgeving sinds 2010

De nieuwe wet van 18 januari 2010 tot wijziging van de Anti-witwaswet van 1993 zorgt een versoepeling voor vreemdelingen met een onwettig verblijf. Deze wet is van kracht sinds 5 februari 2010:

De identificatie en de identiteitsverificatie hebben nu betrekking op de naam, voornaam, geboortedatum en geboorteplaats.

Daarnaast moet ook, maar slechts in de mate van het mogelijke, relevante informatie worden ingewonnen over het adres van de geïdentificeerde personen.

Het nieuwe reglement van de FSMA (vroegere CBFA) goedgekeurd bij KB van 16 maart 2010 stelt dat:

De identiteitsverificatie moet gebeuren aan de hand van de identiteitskaart of het paspoort.

De omzendbrief van de FSMA (vroegere CBFA) van 1 maart 2011 verduidelijkt:

In uitzonderlijke situaties, namelijk als de vreemdeling nog wacht op de aflevering van een identiteitskaart door de Belgische overheden, kunnen ook andere documenten, door Belgische of buitenlandse autoriteiten uitgegeven, als bewijsstuk worden aanvaard.

Het adres mag zelfs aangetoond worden door een schriftelijk en ondertekend document.

Arrest Hof van Beroep Brussel over regelgeving van 2004 tot 2010

In dit kader is het **arrest van het Hof van beroep van Brussel van 26 mei 2011** interessant. De betrokkene verblijft illegaal in België in afwachting van een antwoord op de aanvraag tot machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980. In het kader van een huurcontract opent betrokkene op 3 september 2004 een zicht- en een huurwaarborgrekening op voorlegging van een geldig nationaal paspoort en verschillende bewijzen van adres. Kort daarop sluit de bank ambtshalve beide rekeningen.

Het Hof stelt eerst vast dat de bank op basis van de nu geldende wetgeving de bankrekeningen op naam van betrokkene kan (her)openen. De rechter bevestigt ook dat de eis om ‘officiële identificatiedocumenten die hun door de Belgische openbare overheden worden uitgereikt’ voor te leggen een voorwaarde toevoegt aan artikel 4 van de Anti-witwaswet van 12 januari 2004. Bovendien kan het, volgens het Hof, voor de bank geen probleem zijn dat het adres niet op het paspoort vermeld staat. Artikel 8§3 van het reglement van 8 oktober 2004 zegt immers dat als het adres niet op het voorgelegde identiteitsbewijs staat, dit ook mag geverifieerd worden aan de hand van een ander bewijs.

De bank discrimineert in de zin van de wet van 25 februari 2003 (wet ter bestrijding van discriminatie) voor zover zij een vreemdeling zonder wettig verblijf van wie zij de naam, voornaam (en zelfs geboorteplaats en -datum) behoorlijk vast kan stellen, uitsluit van een bankrekening ondanks alle documenten die het mogelijk maken om het adres te controleren.

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

RVV spreekt zich uit over begrip ‘geloofwaardige poging’ i.k.v. regularisatie

Tussen 15/9/2009 en 15/12/2009 konden vreemdelingen éénmalig beroep doen op criterium 2.8.A van de regularisatie-instructie van 19/7/2009: duurzame lokale verankering na meer dan 5 jaar ononderbroken verblijf, mits zij al vóór 18 maart 2008 wettig in België verbleven hadden of minstens daartoe een ‘geloofwaardige poging’ hadden ondernomen. Op 14 juni 2011 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over dit begrip, in **arrest RvV nr. 63036**.

De verzoekende partij had vóór 18 maart 2008 deelgenomen aan de actie ‘Hoop op papieren’ (HOP) en was van mening dat dit een geloofwaardige poging tot wettig verblijf was in

de zin van criterium 2.8.A. De HOP-actie werd indertijd georganiseerd door de Sint-Egidiusgemeenschap.

De Dienst Vreemdelingenzaken besliste dat dit geen geloofwaardige poging was en dat betrokkene nog 'verdere stappen' moest ondernemen.

De RvV oordeelt echter dat uit de bestreden beslissing niet kan afgeleid worden of het ongeloofwaardig is dat betrokkene aan HOP deelnam, of een deelname aan HOP een ongeloofwaardige poging is, of deelname aan HOP een ongeloofwaardige poging is omdat geen 'verdere stappen' werden ondernomen, en wat dan concreet bedoeld wordt met 'verdere stappen'?

De RvV acht deelname van betrokkene aan HOP bewezen.

Als DVZ deelname aan HOP een ongeloofwaardige poging vindt, is het motief onredelijk vermits de woordvoerder van HOP zich tot de Kamercommissie Binnenlandse zaken heeft gericht met als doel voor de betrokkenen een regularisatie te verkrijgen.

Voor zover de bestreden beslissing 'verdere stappen' ziet als het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis Vw (toenmalig artikel 9, derde lid Vw), moet uitgelegd en gepreciseerd worden waarom de HOP-actie geen geloofwaardige poging is.

De RvV vindt de bewoordingen onduidelijk en niet afdoend. De motiveringsplicht is geschonden

Bericht van Kruispunt Migratie-Integratie vzw

[Terug naar het overzicht](#)

RvV interpreteert begrip 'synthesememorie'

De Wet diverse bepalingen van 29 december 2010 wijzigde de annulatieprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (zie nieuwsbrief n° 227): artikel 39/81, derde lid van de Verblijfswet schafte de repliekmemorie af en voerde een synthesememorie in. De RvV geeft in [arrest nr. 64192](#) verdere invulling aan wat een synthesememorie is.

Artikel 39/81, derde lid Vw:

De RvV kan in een annulatieprocedure, na de nota met opmerkingen van verwerende partij, aan de verzoekende partij vragen om een synthesememorie neer te leggen (als de juridische complexiteit van de zaak dit vereist). Dat is een nota waarbij verzoeker de argumenten op een rij zet. In de synthesememorie kunnen echter geen nieuwe middelen aangevoerd worden (artikel 39/60, bevestigd door rechtspraak van de RvV). De RvV baseert zich vervolgens op de synthesememorie om een beslissing te nemen (behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft).

Memorie van toelichting:

Een synthesememorie laat de verzoekende partij toe haar in het verzoekschrift aangevoerde middelen nogmaals op te lijsten en te antwoorden op de door verwerende partij aangevoerde tegenargumentatie. De synthesememorie omvat de initieel aangevoerde middelen die de verzoekende partij na lezing van het verweer wenst te weerhouden, en ook haar reactie op de nota met opmerkingen.

Arrest RvV:

In casu oordeelt de rechter dat de memorie een integrale herhaling is van inleidend verzoekschrift met hier en daar een verwijzing naar de nota met opmerkingen (van de tegenpartij). En bij gebrek aan samenvatting van de aangevoerde middelen in het inleidende verzoekschrift beantwoordt de memorie niet aan artikel 39/81, derde lid Vw. De RvV verwerpt het annulatieberoep als onontvankelijk.

Er is cassatieberoep ingediend tegen dit arrest van de RvV. De RvV lijkt een voorwaarde toe te voegen aan de wet, en lijkt ook te miskennen dat de uitspraak zich slechts mag baseren op de synthesememorie "behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft".

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Ambassade Somalië geopend in Brussel

Enige tijd geleden is in België een vertegenwoordiging van de Somalische overheid geopend. Na contact met de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat de ambassade laissez-passez's aflevert en asielzoekers identificeert. Daardoor wint het EHRM arrest Sufi en Elmi vs UK van 28 juni 2011 aan belang in België.

Het is sedert jaren onmogelijk voor België om uitgeprocedeerde asielzoekers terug te sturen naar Somalië wegens de juridisch-administratieve onmogelijkheid om terug te keren (geen vertegenwoordiging dus geen afgifte van documenten). Door de recente opening van een Somalische ambassade is dit niet meer absoluut onmogelijk.

Maar het arrest Sufi en Elmi vs UK van het EHRM wijst ook op principiële redenen om geen mensen terug te sturen naar Somalië. Dat arrest wordt nu belangrijker voor België (zie nieuwsbrief n° 236).

Gegevens van de Somalische ambassade:

Koloniënstraat 11, 1000 Brussel tel +0032 02 5176030 fax +0032 02 5176530 e-mail somalrep@gmail.com

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

UNHCR rapport over toepassing artikel 15 C Kwalificatie Richtlijn

Artikel 15 C van de Kwalificatie Richtlijn bepaalt de subsidiaire beschermingsstatus in geval van een ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Het UNHRC heeft een rapport opgesteld over de toepassing hiervan in 6 EU-landen: België, Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Duitsland, Zweden en Nederland. Deze landen ontvingen voor het jaar 2010 75% van alle asielaanvragen in de Europese Unie. De doelgroep van de studie betrof de situatie van Somaliërs, Afghanen en Irakezen.

>> [Lees het rapport](#)

Bericht van Vluchtelingenwerk Vlaanderen

[Terug naar het overzicht](#)

Boerkaverbod in België

Sinds 23 juli 2011 geldt een strafrechtelijk boerkaverbod in ons land. België wordt daarmee het tweede Europese land, na Frankrijk, dat de boerka verbiedt. In ons land zijn er zo'n 270 boerkadraagsters.

In verschillende gemeentes was er al een gemeentelijk verbod op 'het zich onherkenbaar op de openbare weg begeven', maar nu wordt het dragen van de boerka via deze bepaling in het Strafwetboek ingeschreven.

Het dragen van een boerka valt onder de lichtste vorm van overtredingen (overtredingen van de vierde klasse) die bestraft kunnen worden.

Wie gezichtsversluierende kledij draagt in het openbaar, kan tot zeven dagen cel en 137,5€ boete krijgen.

Het verbod is niet van kracht als de kleding door een andere wetgeving wordt opgelegd (bv. een motorhelm voor motorrijders, een hygiënisch omsluitend pak voor rioolwerkers etc).

Ook voor bepaalde feestactiviteiten geldt een uitzondering: zo mag je tijdens carnaval gerust een masker dragen.

Bron: Wet van 1 juni 2011 tot instelling van een verbod op het dragen van kleding die het gezicht volledig dan wel grotendeels verbergt (B.S. 13/7/2011).

Bericht van Foyer

[Terug naar het overzicht](#)

Editor: [FOYER](#)
<http://www.foyer.be>

[Click here to change your subscription](#)